

om et rentefrit Laan til en Købstadkommune, som ikke kan klare sig; og vi fik at vide, at et Par andre Købstadkommuner var stillet paa samme Maade. Det ser fortvivlet ud for Kommunerne, Skatteevnen er dalende og Udgifterne enormt stigende, og det gaar ikke an, at Staten prøver at forøge Byrderne. Hvis Finansministeren havde været her — men en af hans Kolleger giver ham formentlig Meddelelse om, hvad der siges —, vilde jeg henstille, at han sørger for at klare Statens Gæld til Kommunerne. Jeg havde forleden en Henvendelse at rette til Indenrigsministeriet fra Fredericia, om man ikke kunde betale de godt 300 000 Kr., som Staten skyldte. Der blev svaret: Nu skal vi se, de skal snart blive betalt. De skrev igen fra Fredericia, og jeg maatte paa ny henvende mig til Ministeriet. Der blev svaret: Pengene skal snart blive betalt. Derefter talte jeg med et af Byraadsmedlemmerne, og han sagde: Nu haster det ikke, vi har selv gjort os betalt, vi beholder Statsskatterne som Pant, indtil Staten betaler. Det gaar paa samme Maade, som naar en fattig Per Eriksen gaar til sin Skrædder og faar Varer, Skrædderen kommer Gang paa Gang med Regningen, og til sidst henter han noget af Indboet som Pant, indtil Regningen betales. Jeg synes, man fra Ministeriets Side kunde i nogen Grad sørge for at betale Kommunerne til den Tid, da Pengene skulde falde. Staar det virkelig saa ussel til for Staten, at den ikke kan betale?

Der skal spares paa alle Omraader, siger Venstres Ordfører, ogsaa paa Militærudgifterne. Det glæder mig at høre, thi det er enorme Summer, der gaar til disse. Jeg vil, naar vi lægger det foreliggende Budget til Grund, anslaa Militærudgifterne til ca. 85 Mill. Kr., thi Tallet kan ikke opgøres aldeles nøjagtigt. Jeg skal sige, hvorledes jeg kommer til dette Tal. Krigsministeriet er paa Budgettet opført med 43 Mill. Kr., Marineministeriet med 20,7 Mill. Kr. Saa kommer der en Tillægsbevilling; hvor stor den bliver, ved jeg ikke, men jeg har regnet med Tallene paa Tillægsbevillingsloven fra i Foraaret, det er 9,7 Mill. Kr. til Krigsministeriet og 4,2 Mill. Kr. til Marineministeriet; til Udskrivnings- og Indkvarteringsvæsenet er budgetteret 1,5 Mill. Kr., til den militære Invalidforsørgelse 1,8 Mill. Kr., til Pensioner til de civile Arbejdere paa Hærens og Flaadens Værksteder 0,6 Mill. Kr., til de militære Underklassers Pension 4 Mill. Kr. Alle de Tal, jeg her har nævnt, kan udskrives af Budgettet, men Officerernes Pensioner er slaaet sam-

men med de øvrige Embedsmænds Pensioner, derfor har jeg her taget et rent skønmæssigt Beløb paa 2 Mill. Kr., saa er jeg sikker paa, at jeg ikke gaar for højt. Naar Underklassernes Pension udgør 4 Mill. Kr., og man ved, at de fleste Officerer falder for Aldersgrænsen ved deres 52de Aar og faar fuld Pension, saa tror jeg ikke, jeg regner for højt. Jeg naar da til et Beløb paa 87½ Mill. Kr. Deraf har jeg taget 2½ Mill. Kr. bort, fordi jeg har faaet at vide, at det militære Hospital sikkert ikke kommer Militæret til gode, og hertil var disse Penge opført paa Tillægsbevillingsloven i Aar.

Disse 85 Mill. Kr. bruges til en Hærordning, som alle er enige om er fuldkommen ubrugelig. Man er fra konservativ Side, fra Venstres Side saavel som fra radikal og socialdemokratisk Side fuldkommen enig om, at den Militærordning, vi har i Dag, er fuldkommen ubrugelig. Jeg er derfor nødt til at sige til Venstres Ordfører og til Forsvarsministeren, naar jeg kan faa ham i Tale: Kan vi ikke faa noget at vide om, naar Venstre kan blive færdigt med sit Forslag? Det haster dog. Saaledes at bruge 85 Mill. Kr. til noget fuldkommen ubrugeligt paa en Tid, hvor der skal spares, det kan det ærede Medlem umuligt ønske at opretholde. Den højtærede Indenrigsminister vil bekræfte, at vi har prøvet i Januar at spørge: Naar kommer Venstres Militærforslag? „Det kommer snart.“ I Februar Maaned hed det: „Det kommer meget snart.“ I Marts: „Det kommer, inden Rigsdagssamlingen slutter den 1. Maj.“ Den 25. August spurgte vi paa ny. Svaret lød: „Det kan neppe komme, før Rigsdagen kommer sammen i Oktober.“ Da Rigsdagen traadte sammen i Oktober: „Vi ved ikke, naar det kommer.“ Det er Stillingen. Det forekommer mig dog, at nu var det rart snart at faa Forslaget. At øse 85 Millioner ud til noget fuldkommen ubrugeligt er ikke god Økonomi. Hvis man brugte disse Penge til Ophjælpning af Industrien, vilde man kunne udrette adskilligt mere end ved at opretholde det ganske ubrugelige Makværk, som Forsvarslovene af 1909 er. Ja, men, vil man sige, hvorfor spørger Du ikke de Konservative, naar deres Forslag kommer? Dertil skal jeg sige, at det har jeg prøvet paa, og saa fik jeg et meget elskværdigt Svar; det lød kort og godt: „Hvad kommer det jer ved.“ Derfor skal jeg ikke gentage det. Det rager ikke os. Det er noget, de Konservative selv bestemmer. Jeg kan godt forstaa, at de Konservative